

lingua). La terminologio de la 21-a jc. (vidu ekz. enciklopedion „Made-up languages” de Rogers 2011) estas eĉ pli konfuza.

La menciita konferenco en Ĝenevo (1930), farinte komparan analizon de tiam aktualaj internaciaj helplingvoj, alproksimigis interlingvistikon al *lingvotipologio kaj lingvokomparado*: la usonaj lingvistoj Edward Sapir, Maurice Swadesh kaj William Edward Collinson ene de IALA en la tridekaj-kvardekaj jaroj de la 20-a jc. okupiĝis pri komparoj de eŭropaj lingvoj por trovi ilian komunan prototipan bazon. Internaciismoj en eŭropaj lingvoj iĝis substanca esplorobjekto kiel konstrumaterialo por internacia lingvo. IALA publikigis ĝin en 1951 sub la Peano-nomo „Interlingua”, tial estas interlingvistiko foje komprenata tro simple nur lige al tiu ĉi konkreta planlingvo. (La afero eĉ pli komplikiĝis en 1949, kiam alia internacia lingvo, Occidental, alinomiĝis al „Interlingue”, krome nun povas la termino „interlingvo” esti uzata por pivotlingvoj/pontolingvoj en maŝintradukado kaj eĉ por trapasa strukturo dum lernado de fremdlingvoj.)

Tamen, la termino mem proponas du esencajn eblojn de interpretado: la interlingv-[ist]-iko, t.e. scienco pri interlingvoj (fakte, eĉ purecaj terminoj „lingviko” kaj „interlingviko” ekzistas en Esperanto) estas la koncepto originala kaj la plej ofta. La dua eblo, inter-lingvistiko, celanta klarigi la komunikajn rilatojn „inter lingvoj”, estas pli proksima al lingvokomparado, kiun – kiel IALA aludis – la interlingvistiko jes ja enhavas kiel implicitan parton, sed ne limiĝas nur al tiu.

Tiurilate, la broŝuro *Interlinguistik. Umrisse einer neuen Sprachwissenschaft* (Interlingvistiko. Skizo de nova lingvoscienco) de la aŭstra romanisto Mario Wandruszka el 1971 komprenas sub „interlingvistiko” eksplicite nur kontrastan/ komparan lingvistikon:

Linguistik der Mehrsprachigkeit, der Sprachmischungen und Mischsprachen, der Übersetzung und des Übersetzungsvergleichs, des Gesprächs zwischen den Sprachen in uns, die neue vergleichende Sprachwissenschaft, die noch ihren Namen sucht, das alles kann man zusammenfassen als Interlinguistik. Der Gegenstand der Interlinguistik ist die Mehrsprachigkeit des Menschen.

Lingvistiko de plurlingveco, de lingvo-miksaĵoj kaj mikslingvoj, de traduko kaj traduk-komparado, de dialogo de lingvoj en ni, la nova kompara lingvoscienco, kiu ankoraŭ serĉas sian nomon, tio ĉio estas resumebla kiel interlingvistiko. La objekto de interlingvistiko estas la plurlingveco de la homo.

La eksplicite limiga koncepto de Wandruszka, kvankam kun certa rilato al la interlingvistikaj laboroj de la tridekaj ĝis kvindekaj jaroj de la 20-a jc., estas verdire soleca en la historio de interlingvistiko, kvankam ĝi foje reaperas ekz. sur interretaj paĝoj.

Laŭ la aŭstra elektroteknikisto kaj terminologo **Eugen Wüster**, interlingvistiko ne nur konstatas, sed konscie influas la evoluon de la lingvo, kio validas precipe por etnolingvoj. En 1931 Wüster enkondukis la terminon *Plansprache* (planlingvo), per kiu li volis adekvate traduki en la germanan lingvon la terminon „constructed language” uzitan de Jespersen por indiki la ekesto-manieron de internacia lingvo. Traduko *konstruierte Sprache* (konstruita lingvo), kiun estis uzinta la germana tradukisto de Jespersen, Siegfried Auerbach, ne plaĉis al Wüster. Li opiniis ĝin fakte sinonima kun „interlingvo” en ties originala senco, sed tiu ĉi jam estis tro firme ligita al Latino sine flexione de Peano (kaj poste al Interlingua de IALA) kaj malfacile tradukebla en la germanan lingvon („Zwischensprache” estus fidela, sed nekutima traduko de la termino). Sekve – rezonas